

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/378/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211201473
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Szabová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1211201473.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Lawyer Partners, a.s., Prievozská 37, Bratislava, IČO: 35 944 471, zastúpený advokátkou Mgr. Ľubicou Pavelkovou Chabadovou, Pri starej prachárni 13, Bratislava, proti odporcovi: D. P., M.. X.X.XXXX, M. Q. P. XX, Q., zastúpený opatrovníčkou Janou Gavajdovou, pracovníčkou Okresného súdu Bratislava II, o zaplatenie 4,98 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 17C/23/2012-52, zo dňa 24.4.2012 v časti výroku o trovách konania

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 17C/23/2012-52, zo dňa 24.4.2012, v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Trovy odvolacieho konania súd odporcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu v sume 4,98 Eur a na náhradu trov konania 4,98 Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odporca si nesplnil povinnosť, vyplývajúcu mu z ust. § 3 ods. 1 zák. č. 212/1995 Z.z., a to povinnosť zaplatiť Slovenskému rozhlasu koncesionárske poplatky za používanie rozhlasového prijímača za mesiace apríl až november 2003. Slovenskému rozhlasu teda vznikla voči odporcovi pohľadávka v sume 240,-Sk (7,96 Eur), z čoho nepremlčaná časť predstavuje 150,-Sk (4,98 Eur), ktorú postúpil navrhovateľovi. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a zaviazal odporcu k povinnosti nahradiť v konaní úspešnému navrhovateľovi trovy konania, ktorých výšku znížil podľa § 150 ods. 2 O.s.p. do výšky žalovanej pohľadávky.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Pripustil, že právny poriadok v súčasnosti umožňuje súdu zníženie náhrady trov konania, avšak zdôraznil, že keby súd prvého stupňa konal riadne a včas, bez zbytočných prieťahov, bol by k rozhodnutiu dospel v čase, keď možnosť zníženia náhrady trov konania v drobných sporoch nebola v právnom poriadku obsiahnutá (novela O.s.p. zák. č. 384/2008 Z.z. nadobudla účinnosť dňa 15.10.2008, pričom návrh na začatie konania bol podaný v roku 2006). Súd nemá právo posudzovať adekvátnosť a výhodnosť odmeny advokáta, resp. skúmať koľko navrhovateľ advokátovi skutočne zaplatil. Pred prijatím novely právny zástupca preukázateľne poskytol právne služby v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z., a to za tri úkony. Podľa názoru navrhovateľa novela pôsobí retroaktívne, čo je v rozpore so zásadami právneho štátu. Dochádza k zásahu do základného práva navrhovateľa na súdnu ochranu, ako aj k zásahu do jeho základného práva na vlastníctvo. Zásah spočíva v tom, že právo navrhovateľa, ktoré si uplatňuje v konaní, nebude možné hájiť prostredníctvom advokáta, a to z dôvodu, že trovy konania neúspešný odporca nebude musieť nahradiť. Táto skutočnosť odôvodňuje predpoklad, že odporcovia

sa budú spoliehať na to, že ich veritelia dlhy v nízkych sumách nebudú vymáhať, pre nerentabilnosť vedenia konania. Na základe vyššie uvedeného žiadal zmenu prvostupňového rozsudku tak, že odvolací súd zaviazal odporcu na zaplatenie náhrady trov konania navrhovateľovi vo výške 65,19 Eur.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací podľa § 10 ods. 1 O.s.p., preskúmal vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Odporca odvolaním napadol výlučne výrok týkajúci sa nároku na náhradu trov konania, konkrétne na náhradu trov právneho zastúpenia. V návrhu na začatie konania boli trovy právneho zastúpenia vyčíslené sumou 1.964,-Sk (65,19 Eur), a to za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie právneho zastúpenia, predsúdna upomienka a návrh na vydanie platobného rozkazu). Súd prvého stupňa znížil priznanú náhradu na sumu rovnajúcu sa výške uplatnenej istiny 4,98 Eur.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v konaní sú splnené zákonné podmienky, za ktorých súd môže postupovať v zmysle citovaného ust. § 150 ods. 2 O.s.p. a trovy konania primerane znížiť. Z citácie predmetného ustanovenia vyplýva, že sa jedná o špecifické ustanovenie, ktoré je možné aplikovať len za súčasného splnenia dvoch podmienok, a to že ide o drobný spor a trovy konania sú neprimerané k pohľadávke. Nie je sporné, že v prejednávanej veci ide o drobný spor, pretože žalovaná pohľadávka je nižšia ako suma 500,- Eur (§ 200ea ods. 1 O.s.p.). Taktiež nemožno rozporovať tú skutočnosť, že uplatnené trovy konania v celkovej výške (náhrada zaplateného súdneho poplatku a náhrada trov právneho zastúpenia) 65,19 Eur sú v pomere k výške uplatnenej pohľadávky 4,98 Eur niekoľkonásobne, v prepočte vyše 13 krát, vyššie. Vychádzajúc z úmyslu zákonodarcu a najmä z dôvodovej správy k zák. č. 348/2008 Z.z., ktorou bolo ust. § 150 ods. 2 O.s.p. zavedené do právneho systému, cieľom súdneho konania v drobných sporoch má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Názor odvolacieho súdu sa opiera aj o tú skutočnosť, že v tomto konaní sa jedná o jednoduchú vec, keď skutková ako aj právna stránka sporu je štandardná a viacnásobne sa opakujúca, predmet sporu si po právnej stránke nevyžaduje náročnú prípravu advokáta a všetky úkony právnej služby majú povahu tzv. formulárového úkonu, t.j. návrh na začatie konania je vo všetkých prípadoch z hľadiska právnej argumentácie rovnaký a dochádza len k zmene v označení značky veci a navrhovateľa, mena a adresy odporcu, prípadne výšky žalovanej sumy. Odvolací súd má tiež za to, že zníženie priznanej náhrady trov právneho zastúpenia na sumu rovnajúcu sa výške uplatnenej pohľadávky primerane reflektuje a zohľadňuje náročnosť sporu, potrebu dodržania zásady hospodárnosti konania, ale na druhej strane neobchádza ani zákonnú existenciu nároku právneho zástupcu na odmenu za poskytnutú právnu pomoc. Keďže zákon žiadnym spôsobom neupravuje postup súdu pri určovaní výšky náhrady trov pri drobných sporoch ako takých a hlavne neurčuje žiadne konkrétne zákonné kritériá pre znižovanie náhrady, je výlučne na úvahe súdu, aby ustálil primerané zníženie náhrady trov konania alebo konštatoval ich nepriznanie vôbec, samozrejme za dodržania a aplikácie zákonných predpokladov.

Odvolacie dôvody navrhovateľa smerovali k poukázaniu na retroaktívne pôsobenie novely č. 348/2008 O.s.p., nakoľko táto spôsobila možnosť zníženia náhrady aj za úkony právnej služby v čase jej neúčinnosti, teda ešte za právnej úpravy, kedy by ich náhradu bol súd povinný priznať v plnej uplatnenej výške. Zároveň namietal prieťahy v súdnom konaní, ktoré v podstate umožnili aplikáciu neskoršieho ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p.. V režime preskúmania napadnutého rozsudku však odvolací súd nemá právomoc preskúmať postup súdu prvého stupňa z hľadiska dodržiavania bezprieťahovosti

a rýchlosti súdneho konania ani vyvodzovať dôsledky prípadnej existencie súdnych prietahov. Táto skutočnosť nemá vplyv ani na vecné posúdenie napadnutého rozsudku.

Navrhovateľ namietal tiež rozpor právnej úpravy v ust. §150 ods. 2 O.s.p. so základnými ústavnými právami, a to právom na súdnu ochranu a práva na ochranu vlastníctva. Aj v tomto prípade je však potrebné konštatovať, že tento názor navrhovateľa nemá vplyv na povinnosť súdov za každých okolností vychádzať z účinnej právnej úpravy, ktorou sú pri svojom rozhodovaní viazané. Vychádzajúc totiž zo samotnej Ústavy Slovenskej republiky, čl. 144 ods. 1, je sudca za každých okolností viazaný ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou (čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy) a zákonom. Právna úprava dáva sudcovi možnosť konanie v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. prerušiť, ak dôjde k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis je v rozpore s ústavou, zákonom, alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná a postúpiť návrh na zaujatie stanoviska ústavnému súdu. Avšak konanie možno prerušiť len vtedy, ak k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis je v rozpore s ústavou, dospeje súd samotný a nie účastník konania (rozsudok NS SR 2Cdo 47/96 zo dňa 22.7.1996). Odvolací súd nedospel k záveru, že zákonné ust. § 150 ods. 2 O.s.p. by bolo v nesúlade s akýmkoľvek článkom ústavy, a preto uvedené tvrdenie navrhovateľa o rozpore aplikovaného ust. § 105 ods. 2 O.s.p. so základnými ústavnými právami, ako odvolací dôvod neobstojí. Odvolací súd v tejto súvislosti ďalej uvádza, že nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vznikne až právoplatnosťou rozhodnutia súdu o priznaní ich náhrady, preto nemožno hovoriť o retroaktívnom pôsobení ust. § 150 ods. 2 O.s.p..

Vzhľadom na vyššie uvedené a tiež s prihliadnutím na citované zákonné ustanovenie odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutej časti vecne správny, a preto ho podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania súd odporcovi nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nemožno podať odvolanie.